

DESTER

No. 11 NOVEMBER 1963

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

63ste JAARGANG

Nr 11

DE FAMILIE MONSON

INHOUD:	Blz.
Aanstellingen in de hoogste regionen van de Kerk	327
Een gouden huwelijksfeest	331
's-Mensen vrije keuze	332
Waar de boom valt	335
Voorwaarts Christen strijders	337
De Sperry's terug in Nederland	338
Mutaties in de Hollandse ring	341
Z.H.V. reisje op 27 augustus 1963	342
En weer twee Kerkbouwzendingen	343
Conferentiesprokkels	344
Z.H.V. Huisbezoek-Conventie	346
De O.O.V.	347
Gebeurtenissen in de zending	351

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

AANSTELLINGEN IN DE HOOGSTE REGIONEN VAN DE KERK

HET EERSTE PRESIDENTSCHAP

President David O. McKay heeft in de vacature in het Eerste Presidentschap, ontstaan door het overlijden van President Henry D. Moyle op 18 september jl., voorzien en heeft tevens de naam genoemd van het nieuwe lid van de Raad der Twaalven. Dit geschiedde in de eerste vergadering op de eerste dag, vrijdag, van de 133ste Halfjaarlijkse Algemene Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

President Hugh B. Brown, 79 jaar oud, tot dusver tweede raadgever, werd eerste raadgever in het Eerste Presidentschap, als opvolger van wijlen President Henry D. Moyle.

Elder Nathan Eldon Tanner, 65 jaar oud, werd tot tweede raadgever benoemd en werd als zodanig de opvolger van President Hugh B. Brown.

Elder Thomas S. Monson, 36 jaar oud, vroeger president van de Canadese zending en lid van het Comité van Wederzijdse Betrekkingen tussen Volwassenen en van het Comité voor Huisonderwijs door de Priesterschap, volgde als nieuw lid van de Raad der Twaalven Elder Tanner op.

PRESIDENT HUGH B. BROWN

President Brown is de laatste tien jaren een van de Algemene Autoriteiten geweest. Tijdens de Oktoberconferentie van 1953 werd hij tot Assistent van de Raad der Twaalven aangesteld en in april 1958 tot Apostel geordend. In de zomer van 1961 werd hij raadgever in het Eerste Presidentschap, daar President J. Reuben Clark Jr. door ziekte was verhinderd deze functie waar te nemen. Na diens overlijden werd President Brown tweede raadgever in het Eerste Presidentschap. Hij deed zijn intrede in de raadsvergaderingen van de Kerk na een lange en actieve kerkelijke carrière: President van de Lethbridge Stake in Canada en de Granite Stake in Salt Lake City, tweemaal president van de Britse zending. Gedurende Wereldoorlog II was hij de coördinator van de tot de Kerk behorende militairen, tijdens welke periode hij de activiteiten leidde van 15 assistent-coördinatoren die in verschillende delen van het land gevestigd waren. In de lente van 1944, toen de oorlog zijn hoogtepunt en einde naderde, keerde hij naar Engeland terug voor zijn term als president van de Britse zending en werkte daar met de coördinatoren op het Europese operatieterrein samen.

President Brown is een vooraanstaand advocaat en zakenman geweest. Hij werd de 24-ste oktober 1883 te Salt Lake City geboren als zoon van Homer Manley en Lydia J. Brown. Toen hij 16 jaar oud was, ging hij met zijn familie naar Alberta, Canada, waar hij op boerderijen, aan water- en spoorwegen werkte. Hij keerde naar Logan in 1902 terug om een jaar naar school te gaan, voordat hij als zendeling naar Engeland werd gezonden. Hij diende als majoor van de militie tijdens de eerste wereldoorlog en werd in 1918 van die functie ontheven.

In 1927 verhuisde hij met zijn gezin naar Salt Lake City en werd daar tot de orde der advocaten van de staat Utah toegelaten. Hij was in het privaatrecht totdat hij in 1937 werd geroepen om over de Britse zending te presideren. Hij had zijn hoofdkwartier in Londen tot 1949, waar hij met de evacuatie van de zendelingen van Engeland en andere landen van Europa hielp toen de tweede wereldoorlog uitbrak.

In 1950 verliet President Brown de Brigham Universiteit om zijn arbeid in het privaatrecht weer op te nemen. Hij bleef op dat terrein tot-

dat hij in 1953 tot Assistent van de Raad van Twaalven werd aangesteld.

Gedurende de lange jaren van dienst aan Kerk en gemeenschap heeft hij zijn toegewijde vrouw, Zina Young Card Brown, aan zijn zijde gehad. Hij huwde haar in juni 1908. Zij is een dochter van Charles O. Card, de stichter van Cardstone in Canada, en Zina Young, een dochter van Brigham Young. De Browns hadden acht kinderen, zes dochters en twee zonen. Een zoon, Hugh Card Brown sneuvelde als piloot van de Britse luchtmacht in de tweede wereldoorlog.

PRESIDENT TANNER

President Tanner was twee jaar lang Assistent van de Raad der Twaalven voordat hij een jaar geleden lid van deze Raad werd. Gedurende het grootste gedeelte van die twee jaar diende hij als president van de West-Europese zending met zijn hoofdkantoor nabij Londen. Na zijn terugkeer in Salt Lake City in het begin van 1963, benoemde President McKay hem tot president van de Genealogische Vereniging der Kerk. Voordat het nieuwe lid van het Eerste Presidentschap tot lid van de Algemene Autoriteiten werd benoemd, was President Tanner een actief kerkleider en nam hij in Canada een vooraanstaande en verantwoorde-lijke positie in de maatschappij in. (Zie ook de Ster van juni 1961).

Van 1953 tot 1960 was hij president van de Calgary Stake. Ofschoon in Salt Lake City geboren, woonde hij in Canada, waar hij heen verhuisde toen hij drie jaar oud was. Hij werd de 9de mei 1898 geboren. Behalve President van de Calgary Stake is hij in zijn lange kerkelijke carrière president van de gemeente Edmonton, bisschop van de Eerste Wijk in Cardstone geweest, nadat hij daar eerst als raadgever had ge- diend. Vervolgens werd hij lid van de Hoge Raad van de East Lethbridge Stake.

Hij begon zijn loopbaan als schoolmeester. In 1928 werd hij hoofd van de scholen in Cardstone, welke positie hij behield totdat hij in 1935 in de wetgevende macht van Alberta werd opgenomen. Hij was ook lid van de gemeenteraad van Cardston.

President Tanner werd driemaal voor de wetgevende macht herkozen, namelijk in 1940, 1944 en 1948. In 1949 werd de portefeuille van

Minister van Landen en Mijnbouw verdeeld en werden er twee departementen gecreërd, het Departement van Mijnen en Mineralen en het Departement van Landen en Bossen. President Tanner werd tot minister over beide departementen aangesteld en bekleedde deze twee posities tot aan zijn ontslag uit de gouvernementdienst in 1952. Na zijn vertrek uit overheidsdienst werd President Tanner president van Merrill Petroleum Ltd. Ook werd hij directeur van de Dominion Bank van Calgary. Hij legde zijn functie bij de oliemaatschappij neer toen hij president en voorzitter werd van de raad van commissarissen voor de Trans-Canadian Pipeline. Hij was een van de oprichters van de maatschappij met een uitgebreid stelsel van pijpleidingen, die olie van de rijke olievelden van Alberta naar de in het oosten gelegen markten van Montreal en Toronto voert.

President Tanner diende ook eenmaal als president van de Canadese Gasmaatschappij en als lid van de commissie van curatoren van de Universiteit van Alberta. Hij hielp bij de instelling van het Kerkelijk Instituut voor de Godsdienst aan die universiteit. In 1956 werd hem het eredoctoraat in de rechten van de Brigham Young Universiteit verleend. President Tanner huwde de 20ste december 1919 met Isabella Merrill. Zij zijn de ouders van vijf dochters.

ELDER THOMAS S. MONSON

Elder Thomas Spencer Monson is met zijn 36 jaren een van de jongste Apostelen. Vele jaren lang heeft de Raad der Twaalven zulk een jeugdig lid niet gehad.

Ondanks zijn leeftijd kan hij op een lange en aanzienlijke carrière in de Kerk bogen, die als wijksecretaris en raadgever in het wijkbestuur van de zeven en zestigste Wijk van de Temple View Stake begon. In mei 1951 werd hij op 22-jarige leeftijd bisschop van die wijk. Na vijf jaar die functie te hebben bekleed werd hij tweede raadgever van de Temple View Stake. Na twee jaren in die ring te hebben gediend werd hij in maart 1959 geroepen om over de Canadese zending te presideren met als hoofdkantoor Toronto.

Na dit ambt met succes drie jaar lang te hebben bekleed, keerde hij naar Salt Lake City terug om de leiding van de Deseret News Press op zich te nemen. Toen hij als zendingspresident naar Canada werd gezonden, was hij assistent-directeur. Vóór dien was hij verkoopleider van Deseret News Press en hoofd van de advertentieafdeling.

De nieuwe apostel, na het middelbaar onderwijs te hebben doorlopen, behaalde in 1948 een handelsdiploma aan de Universiteit van Utah. Hij werd aangesteld als lid van het Comité van Volwassenen van de Coördinatieraad der Kerk in juni 1962 en diende als zodanig de staf van de Genealogical Society. In juni 1963 werd hij benoemd in het Priesterschapscomité voor huisonderwijs.

Elder Monson werd de 21ste augustus 1927 als zoon van G. Spencer en Gladys Condie Monson geboren. De 7de oktober 1948 werd hij in de Tempel te Salt Lake City met Frances Johnson in het huwelijk verbonden. De Monsons hebben drie kinderen, twee jongens en een meisje.

EEN GOUDEN HUWELIJKSFEEST

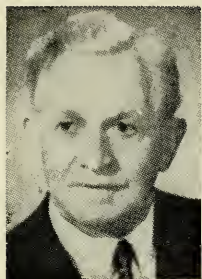
Op 24 oktober jl. vierde in de Woerdense Verlaat het echtpaar Valkenburg hun gouden bruiloft.

Broeder Dirk Valkenburg, geboren op 13 maart 1888 werd op 1 december 1929 gedoopt door Elder Leeuwenburg en bevestigd door Frank I. Kooyma, op 30 januari 1938 werd hij geordend als ouderling.

Zuster Hendrikje Valkenburg - De With, geboren op 17 oktober 1890 werd eveneens op 1 december 1929 gedoopt door Elder Leeuwenburg

doch bevestigd door Elder King. Uit dit huwelijk werden 5 jongens en 3 meisjes geboren.

Broeder en zuster Valkenburg verkeren nog in de beste gezondheid en het is slechts vier weken geleden dat de gouden bruidegom besloten had om met werken op te houden. Vrolijk en vol humor hebben zij hun bruiloft gevierd tussen vele familieleden en vrienden en voor hen allen was het een onvergetelijke dag. Moge onze Hemelse Vader hen rijkelijk blijven zegenen.

'S-MENSEN VRIJE KEUZE

Sprekende over „Het ware doel van het Leven” zeide President David O. McKay, President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, dat behalve het weerstand bieden aan druk van buitenaf, een ieder de verantwoordelijkheid in zich draagt voor het leven van een edel of onedel leven”.

De 90-jarige Kerkleider, de omlijning aangevend voor de 133ste Halfjaarlijkse Algemene Conferentie in de Tabernakel te Salt Lake City, was de eerste spreker in de eerste vergadering. De President legde de nadruk op de zegen van de vrije wilsuiting die de mens is gegeven, zeggende dat het vermogen om te kiezen de mens als een speciale begiftiging was geschonken en dat geen ander levend wezen dat vermogen had ontvangen. „Waar het Gods bedoeling was dat de mens als Hij zou worden, was het noodzakelijk dat Hij hem eerst vrij moest maken”, zeide President McKay. „Zonder die van Godswege geschonken macht om te kiezen kan de mensheid geen vooruitgang maken”.

President McKay sprak tot een groot auditorium op Temple Square, dat de Tabernakel en Assembly Hall tot de laatste plaats vulde, waartoe het fraaie weer het nodige bijdroeg. Vele duizenden hoorden hem via radio en televisie in het gehele gebied van het Rotsgebergte.

Het was een hoogst belangwekkende vergadering. Na het openingswoord van President McKay kwam de reorganisatie van het Eerste Presidentschap aan de orde en de aanstelling van een nieuw lid van de Raad der Twaalven. Andere sprekers in deze eerste zitting waren President Nathan Eldon Tanner, de nieuwe tweede raadgever in het Eerste Presidentschap, Elder Ezra Taft Benson van de Raad der Twaalven en

het nieuwe lid van dat quorum Elder Thomas S. Monson.

President McKay zeide hoe hij President Henry D. Moyle miste, die vóór zijn overlijden op 18 september jl. in Florida, eerste raadgever in het Eerste Presidentschap was.

Alle Algemene Autoriteiten van de Kerk waren in de Tabernakel aanwezig, behalve zes van wie er vier over zendingen presideerden en twee door ziekte waren verhinderd. Deze waren President Theodore M. Burton van de Europese Zending, President Bruce R. McConkie van de Australische Zending, President Marion D. Hanks van de Britse Zending en President A. Theodore Tuttle van de Zuid-Amerikaanse Zending.

De Presidenten Levi Edgar Young en Milton Hunter, beide van de Eerste Raad der Zeventigers, waren ziek.

De muziek voor de eerste vergadering werd door de Zingende Moeders van de Z.H.V. verzorgd, onder leiding van Florence Jepperson Madsen van het Algemeen Hoofdbestuur van de Z. H. V. Frank W. Asper begeleidde op het orgel.

President McKay verwelkomde de vele prominente gemeentelijke bestuursleden en onderwijsmannen die ter conferentie aanwezig waren en strekte zijn begroeting uit tot de grote menigte op Temple Square en de reusachtige „onzichtbare” radio- en TV-auditoria.

Verder ingaand op de zegeningen die de mensheid heeft in zijn vrije wilsuiting zeide President McKay: „Vrijheid van spreken, vrijheid van handelen binnen de grenzen die geen inbreuk maken op de vrijheid van anderen, zijn het ingeboren recht van de mens - goddelijke gaven die voor de menselijke waardigheid en het menselijk geluk noodzakelijk zijn. Welk een bespotting van de menselijke natuur is het wanneer een mens of een groep mensen, ofschoon begiftigd met een bewustzijn in menselijke waardigheid te kunnen stijgen tot een hoogte die voor lagere schepselen onbereikbaar is, zich tevreden stelt met het toegeven aan dierlijke instincten, zonder een poging te doen de vreugde te ervaren van goedheid, reinheid, zelfbeheersing en geloof, die het gevolg zijn van het zich onderwerpen aan morele wetten. Wat is het toch tragisch wanneer de mens, „een weinig lager gemaakt dan de engelen en met heerlijkheid en eer gekroond”, tevreden is met een rondkruipen op het dierlijke vlak”. President McKay verklaarde dat het tegengestelde van vrijheid „slavernij, onderworpenheid, dwang is, toestanden die een belemmering zijn voor de geestelijke ontwikkeling en een vloek betekenen voor het mens zijn. „Hij voegde er aan toe dat dwingen, het individu tot onderworpenheid brengen het plan van de Communisten voor de menselijke familie is. De nadruk leggend op de persoonlijke verantwoordelijkheid, verklaarde President McKay dat ieder normaal mens dagelijks te maken krijgt met de keus tussen wat Paulus noemde „de werken van het vlees” (Gal. 5 : 19) en het omhoog reiken naar de vruchten van de geest, die liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, zachtheid, goedheid, geloof,

zachtmoedigheid, matigheid zijn. Tegen dit alles bestaat geen wet.” President McKay zeide verder dat „de toestanden in de wereld van heden er op schijnen te wijzen dat veel mensen niet heel ver boven het dierlijke niveau leven. Sluwheid, bedrog, stelen, liegen, wreedheid, onmenselijkheid zijn maar al te gewoon, zelfs onder Christelijke naties”. De kerkleider sprak over de schoonheid van de natuur en over Gods schepping en zeide dat de aarde in al haar majesteit en wonderen niet het einddoel van de schepping was. Hij haalde de Heer zelf aan waar Hij zegt dat dit doel is „om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen”.

„En de mens” zeide President McKay, „de Goddelijke Gift van Vrije Wilsuiting uitoefenend, behoort zich verplicht te voelen de Schepper bij te staan in de volvoering van dit Goddelijk Plan.

Het werkelijke leven is de weerklink van het beste in ons. Leven, alleen om zijn lusten te bevredigen, genoegens na te jagen, geld te verdienen en niet om goed te zijn, rein en liefderijk, zonder belangstelling voor dichtkunst, muziek en bloemen, zonder te denken aan God en de eeuwigheid, is geen leven; het is dood. Het fysieke leven van de mens kan in twee fasen worden verdeeld: de eerste is de strijd om het bestaan en de tweede de neiging om in 't stof te kruipen. De eerste is natuurlijk en aanbevelingswaardig, de tweede verlaagt en wanneer deze neiging teugelloos is, brengt ze de mens op het dierlijke vlak”.

„Er is in de mens een goddelijkheid die hem voorwaarts en opwaarts stuwt. Wij geloven dat dit vermogen dat in hem is, de geest is die van God komt. De mens leefde voordat hij naar deze aarde kwam en nu is hij hier om de geest binnenin hem te vervolmaken.

Er komt een tijd in het leven van ieder mens dat hij het verlangen in zich krijgt om in aanraking te komen met het oneindige. Zijn Geest wendt zich tot God. Dit gevoel is universeel, en alle mensen behoren naar waarheid aan het zelfde grote werk deel te nemen - het zoeken naar en het ontwikkelen van vrede en vrijheid van de geest.

„Een ieder van ons is de architect van zijn eigen lot en werkelijk ongelukkig is diegene die probeert te bouwen zonder de inspiratie van God, zonder te beseffen dat hij groeit van binnenuit en niet van buitenaf”. President McKay verklaarde ook dat de „ergste vijanden van de mensheid heden ten dage de subtiele en soms onzichtbare invloeden zijn die in de maatschappij bezig zijn het karakter van mannen en vrouwen te ondermijnen. „Hij zeide dat iedere verleiding in drie gedaanten tot ons komt:

„1. Begeerte of hartstocht.

2. Trots, mode of ijdelheid.

3. Een verlangen naar wereldse rijkdommen of naar macht en heerschappij over landen of aardse bezittingen van mensen.”

Hij wees er op dat dergelijke verleidingen tot ons komen in gezelschap, in de politiek, in onze zakelijke betrekkingen, op de boerderij, in de han-

delswereld; in al ons doen en laten zijn die noodlottige invloeden werkzaam. Wanneer wij er ons van bewust worden dan is het aan ons om aan de zijde van de waarheid staan”.

President McKay verklaarde ook nog het volgende:

„De kerk leert dat dit leven een proeftijd is. De mens heeft de plicht meester en geen slaaf van de natuur te worden. Het grootste geluk van de mens komt door het zichzelf verliezen ter wille van anderen. Indien gij naar de influisteringen van de Heilige Geest hebt geleefd en voortgaat zo te doen, zal blijdschap uw ziel vervullen. Indien gij daar van afwijkt en u bewust wordt dat gij zijt tekort geschoten in hetgeen gij weet dat goed is, zult gij u ongelukkig gaan voelen, al zoudt ge al de rijkdommen der wereld hebben”.

Tegen het einde van zijn toespraak liet hij een ernstige waarschuwing aan het adres van de jongeren horen. Hij zeide dat zij vaak in de verleiding werden gebracht om toe te geven aan lage instincten. Vijf daarvan zijn: platheid en vuile praatjes, drink- en vrijpartijen, onkuisheid, trouweloosheid en oneerbiedigheid”.

Hij verklaarde dat „platheid” dikwijls de eerste stap is naar het toegeven aan lage driften. Plat zijn betekent belediging van de goede smaak en van verfijnde gevoelens. Het is goed, zelfs noodzakelijk, dat onze jonge mensen elkaar op feestavonden ontmoeten, maar wanneer zij, om zich te vermaken, hun toevlucht moeten nemen tot stimulansen en genoegens van laag gehalte, dan wijst dit op lage zedelijke normen. Drink- en vrijpartijtjes scheppen een omgeving waarin het zedelijk bewustzijn verflauwt en ongebreidelde hartstocht de boventoon voert. Dan wordt het maar al te gemakkelijk de laatste stap te doen naar morele ontering”.

President McKay eindigde met te verklaren dat de werkelijke toets voor elke godsdienst is: wat hij van de mens maakt. Laten wij steeds in gedachte houden dat het leven in hoge mate datgene is wat wij er van maken en de Heiland der mensen helder en klaar heeft aangegeven hoe wij vreugde en vrede kunnen hebben. Het is het Evangelie van Jezus Christus en de getrouwheid daaraan”.

WAAR DE BOOM VALT

Naar aanleiding van de voorlaatste zin in het artikeltje „Van Allerlei” in het oktobernummer van de Ster: „Zoals een boom valt, zo zal hij zijn”, of correcter geciteerd, maar met dezelfde betekenis en strekking: „Op de plaats waar de boom valt, daar zal hij wezen”, ontving ik een brief van een zuster met het verzoek deze tekst nader toe te lichten. „Wat betekenen deze woorden en waar kan ik ze vinden?” vroeg zij. Aangezien er vermoedelijk wel meer leden van de Kerk zijn, die het antwoord op deze vragen wel wilden weten, besloot ik dit onderwerp

in de Ster te bespreken. Om de laatste vraag het eerst te beantwoorden: De woorden staan in Prediker 11 : 3.

De Prediker is koning Salomo en deze heeft die uitspraak waarschijnlijk gedaan in de tijd dat hij de geboden van God nog gehoorzaamde.

De betekenis van de zinsnede „Op de plaats waar de boom valt, enz. is deze: Met de boom wordt de mens bedoeld. De gevallen boom is de mens die het hiernamaals binnengaat. „Daar zal hij wezen”, m.a.w. daar zal hij de plaats innemen die hem in overeenstemming met zijn getrouwheid en gehoorzaamheid aan alles wat goed en recht is, dan wel ingevolge zijn minachting daarvoor, wordt aangewezen.

Sommige voorgangers van andere kerken hebben uit deze woorden van Salomo de onjuiste conclusie getrokken dat na de dood geen vooruitgang voor de mens meer mogelijk is. De openbaringen van deze tijd echter leren het tegendeel. Nemen wij Leer & Verbonden 130 : 18, 19, waar wij lezen:

„Welk grondbeginsel van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerven, in de opstanding zal dit met ons verrijzen”.

„En indien een persoon in dit leven door zijn ijver en gehoorzaamheid meer kennis en ontwikkeling verwerft dan een ander, zal hij in de toekomstige wereld zo veel verder vooruit zijn”.

Deze openbaring leert ons dat ons vermogen tot vergaren van kennis en de herinnering aan hetgeen wij in het sterfelijk leven ondervonden en leerden, door de dood niet worden vernietigd. De plaats die wij in de wereld van het denken, studeren, weten en het gebruik daarvan in dit aardse leven innamen, zal ook de plaats zijn in het hiernamaals, m.a.w. weten, kennen, presteren wij hier veel of weinig, dan weten, kennen en presteren wij ook veel of weinig in de toekomstige wereld.

Evenzo is het met onze karaktereigenschappen. Met de goede en slechte eigenschappen die ons in dit leven kenmerkten, treden wij het hiernamaals binnen. Hadden wij bij ons sterven karaktereigenschappen als zelfzucht, eigenwijsheid, trouweloosheid, enz. dan zijn we daar ginds ook zelfzuchtig, eigenwijs en trouweloos. Waren wij hier onbaatzuchtig, liefderijk, standvastig in het gehoorzamen van God's geboden, dan zijn we het daar ginds ook.

„Op de plaats waar de boom valt daar zal hij *wezen*. Dat wil echter niet zeggen - en het staat er ook niet- dat hij zal *blijven* daar waar hij terecht komt.

Blijkens het aangehaalde uit Leer & Verbonden 130 is vooruitgang na de dood wel degelijk mogelijk en een feit wanneer aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Ja zelfs eeuwige vooruitgang. (Zie Paarl v. Grote Waarde, Abraham 3 : 26, laatste zinsnede.)

Laten wij eens een ogenblik aannemen dat het waar is dat alle vooruitgang na de dood ophoudt, waartoe dient dan het prediken van het Evangelie aan de doden?

(1 Petrus 4 : 6), waartoe het plaatsvervangend werd in de Tempels op aarde voor hen? Ten slotte nog dit: Deze uitspraak van Salomo is tevens een duidelijke weerlegging van het geloof in de doeltreffendheid van het sterfbedberouw. De mens die, wanneer hij zijn einde voelt naderen, uit angst voor wat volgen zal, berouw over de in zijn aardse leven begane wandaden toont, is daardoor allerminst bereid de hemel binnen te gaan (zoals velen denken dat gebeuren zal) en daar in de tegenwoordigheid van God te verschijnen. „Hij mag en kan en zal in nood, zelfs bij het naderen van de dood, volkomen uitkomst geven”, is een illusie. Hiermede is natuurlijk niet gezegd dat zo iemand geen vooruitgang kan maken en er tenslotte geen uitkomst zou zijn.

In het gunstigste geval echter zal hij, evenals de boosdoener aan het kruis, die Jezus smeekte hem te willen gedenken, wanneer Hij in Zijn Koninkrijk zou zijn aangekomen, eerder dan anders het geval zou zijn geweest, het Evangelie in de geesten wereld horen verkondigen. Dan is het aan hem het aan te nemen of te verwerpen.

Dank zij de openbaringen, door God ons geschonken en welker betekenis ons door de Heilige Geest wordt gegeven, die ons in alle licht en waarheid leidt, begrijpen wij niet alleen wat Salomo bedoelde, maar wordt ons veel in de Bijbel duidelijk gemaakt, wat voor de wereld die niet in openbaring gelooft, duister blijft.

A.D.J.

VOORWAARTS CHRISTEN STRIJDERS!

*Laat mij niet laf mijn post verlaten, Heer
De strijd niet staken voor ik heb geleden,
Ik heb nog niet ten bloede gestreden,
Te licht leg ik moedeloos de wapens neer.
Laat mij mijn opdracht goed vervullen, Heer;
Niet onvoltooid mijn taak uit handen leggen,
Laat mij niet rusten voordat Gij kunt zeggen,
Het is genoeg, leg nu het werk maar neer!
Laat mij vergeten wat voorbij is Heer,
Mij strekken wat naar voor mij is gelegen.
Gedragen en beschaduwed door Uw zegen,
Mijzelf vergetend, strijden voor Uw eer!*

J. de Heus.

„DE SPERRY'S” TERUG IN NEDERLAND

4e Kwartaal Ringconferentie in de Hollandse Ring

Den Haag – Rotterdam-Noord – 2 en 3 november 1963

De laatste Conferentie van het jaar in de Hollandse Ring werd wel opgeluisterd door de aanwezigheid van een oude bekende voor vele van de oude leden in Ring en Zending: Zuster Lucy G. Sperry, de echtgenote van de haar vergezellende oud Zendingspresident Rulon J. Sperry, die de conferentie bezocht als vertegenwoordigster van het Algemeen Bestuur van de Zondagsschool van de Kerk. Het was voor dit geliefd echtpaar, vergezeld van hun dochter, zowel als voor de vele leden die hen nog kennen uit hun zendingstijd alhier, (van 1956 tot begin 1960) een grote vreugde elkander weer te kunnen begroeten.

Deze laatste conferentie in 1963 stond in het teken van 2 grote hulporganisaties in de Kerk: Zondagsschool en OOV. Zowel het Algemeen Bestuur van de JMOOV als van de JVOOV was vertegenwoordigd en wel in de personen van Broeder Dale Curtis, vergezeld van zijn echtgenote, lid van het Algemeen JMOOV Bestuur en van Zuster Margrit Lohner, lid van het Algemeen JVOOV Bestuur te Salt Lake City. Ook broeder Curtis was een oude bekende voor enige van de oudere leden; hij is in Nederland op zending geweest in de jaren 1934 - 1937.

De conferentie begon zoals te doen gebruikelijk met een serie werkvergaderingen op zaterdag 2 november in het Kerkgebouw te Den Haag. De Haagse ZHV had van deze gelegenheid gebruik gemaakt om, in samenwerking met de Leidse ZHV, een bazaar in het gebouw te organiseren en de vele conferentiebezoekers tot het doen van enige aankopen te verlokken. (De „inwendige mens-versterkingen” die werden aangeboden vonden zelfs zo veel aftrek dat die vlugger op waren dan voorzien was).

De werkvergaderingen, die door Zondagsschool en OOV gelijktijdig gehouden werden vonden hun afsluiting in een gezamenlijke bijeenkomst in de grote zaal van het Haagse Kerkgebouw waar de geest van deze beide hulporganisaties op prachtige wijze door de gasten uit Salt Lake City werd uiteengezet in woord en beeld; dit laatste met behulp van een tweetal films die elk voor zich een duidelijk inzicht gaven in de geest waarin het zondagsschool- en OOVwerk zich moet en kan ontplooiën. Zondag 3 november gaf het beeld van een, zowel s'ochtends als s'middags, goed gevuld Kerkgebouw te Rotterdam Noord waar vele leden uit Zending zowel als Ring bijeen kwamen om naar het gesproken woord van hun gasten en leiders te luisteren en de geest van het Evangelie te genieten.

Om 10 uur precies opende president J. Paul Jongkees de ochtendzit-

ting met een welkomstwoord tot de aanwezigen en de gasten in het bijzonder. Het was een teleurstelling te moeten vernemen dat het in het uitzicht gestelde bezoek van 2 Apostelen niet doorging; in het bijzonder wel omdat bleek dat president Mark E. Petersen's afwezigheid het gevolg was van een opnieuw opnemen in het hospitaal in Salt Lake City, waar president Petersen al enige tijd verblijft in verband met zijn gezondheidstoestand. Elder Harold B. Lee was uiteindelijk toch verhinderd om de conferentie bij te wonen.

In zijn inleidend woord sprak president Jongkees over zijn ervaringen op conferenties in Salt Lake City en in Zweden, waar onlangs een conferentie voor de Kerkbouwendelingen van het Scandinavisch bouwgebied van de Kerk gehouden werd. Hij belichtte in het kort het voornaamste thema van de Algemene Conferentie in Salt Lake City, die begin oktober gehouden was. Dit thema was de „Zelfbeheersing”. Een eigenschap die wij kunnen aanleren door te trachten het bekende „Ik neem het niet”, te vervangen door „Ik neem het wel”, overeenkomstig de lering van onze Heiland met betrekking tot de linker en rechter wang! Tenslotte maande hij de vergadering goed acht te slaan op datgene wat de gasten ons te zeggen zouden hebben.

Daarna kwam zuster Sperry aan het woord die haar toespraak keurig in het Nederlands gaf. Zij vertelde hoe heerlijk zij en haar man en dochter het vonden om, tegen alle verwachtingen in, nog één maal Nederland en de leden hier te kunnen zien. Daarna gaf zij ons een levenslesje met betrekking tot het zoeken van onze idealen, in het bijzonder wanneer deze idealen mensen zijn. Zij vergeleek de idealen van vooral de jongeren onder ons, zoals filmsterren, voetballers, geleerden, astronauten enz. met haar ideaal: Jezus Christus. Hun kennis en macht met die van Hem en liet ons daarmee duidelijk zien hoe elk menselijk idool ver achter blijft bij het ideaal en voorbeeld voor de gehele mensheid - Het Hoofd van onze Kerk, de Zaligmaker van de wereld.

Vervolgens sprak president Stanford Bird, Hoofd van de Scandinavische afd. van het Bouwcomité van de Kerk in Europa, het gebied waar ook Nederland in ligt. Hij wees de conferentie op de omzwervingen en migraties van het oude en moderne Israël waarbij steeds weer de Heiligen zelf geroepen werden om hun gebedshuizen en Tempels voor de Heer te bouwen.

Als laatste spreker van de ochtendzitting hoorden wij broeder Dale Curtis; ook hij gaf zijn toespraak in uitstekend Nederlands hoewel het ongeveer 30 jaar geleden is dat hij hier op zending was. Zijn thema spon zich rond een klein verhaaltje dat hij als inleiding gaf en dat ons vertelde van een boer, die een oud paard had, dat hij telkens weer aan de paardenraces liet deelnemen ondanks het feit dat het natuurlijk steeds hopeloos verloor. Op de vraag waarom hij dat toch deed zei de boer dat hij heus wel begreep dat zijn paard steeds moest verliezen, maar dat hij alleen maar mee liet doen opdat het paard gelegenheid had zich aan

goed gezelschap te spiegelen.

In de middagzitting hoorden wij eerst een inleidend woord van president Glen H. Lybbert, 1e raadgever in het ringpresidentschap, die de geest van het Evangelie, zoals die speciaal in het OOV werk kan uitkomen, belichtte. Daarna leidde hij de volgende spreekster in: zuster Margrit Lohner. In een boeiende en vaak geestige toespraak, vertaald door zuster Annie de Bruyn, gaf zuster Lohner weer hoe de jonge meisjes zich kunnen voorbereiden op hun latere levenstaak en hoe zij daarbij door hun bisschoppen of gemeentepresidenten geholpen kunnen worden. In het bijzonder maande zij de conferentie om niet tevreden te zijn met het „middelmatische” in het volbrengen van onze levenstaak, op welk terrein die ook ligt. Alleen bij het tenvolle benutten van onze talenten en het eren en respecteren van elkander voldoen wij aan de roeping die ons dit leven bracht.

Na zuster Lohner kwam het woord aan president Willem Verbeek, 2e raadgever in het ringpresidentschap die het besprokene weer eens van een andere kant belichtte aan de hand van ervaringen uit zijn militaire carrière.

Vervolgens konden wij een kort woord horen van de huidige president van de Nederlandse Zending, president Don van Slooten die als het ware inleidde zijn oude „Zendingsvader”, president Rulon J. Sperry, met wie hij zo veel heeft kunnen samenwerken, in het bijzonder in de periode dat hij (pres. van Slooten) 2e raadgever van pres. Sperry was.

Als laatste spreker kwam daarmee het woord aan oud zendingspresident Sperry die op de hem bekende, gloedvolle wijze een Evangelieonderwerp besprak als of hij niet weg geweest was. Zijn woord van aanmoediging en getuigenis vormde een waardige afsluiting van de conferentie.

Aan het eind van de zittingen werd als gebruikelijk een dankwoord uitgesproken aan het adres van de velen die weer, in het bijzonder achter de schermen, medegewerkt hadden om de conferentie tot een succes te maken. De muzikale medewerkers, dit maal een gecombineerd OOV-jeugdchoor onder de inspirerende leiding van zuster Annie Lybbert, echtgenote van pres. Lybbert, met aan het orgel de ringorganist, broeder Jan J. Dekker. Zij hebben een waarlijk fraaie muzikale prestatie geleverd op deze conferentie. Het zij hier vermeld dat verdere zeer gewaardeerde muzikale medewerking werd verleend door het (vernieuwde) Zendelingenkwartet en ook door zuster Lohner die een bijzonder mooie solo gaf.

De zaterdagavond tevoren had zij het gehoor ook reeds in verrukking gebracht door het zingen en jodelen van een zwitsers volksliedje. (Zuster Lohner is van oorsprong Zwitserse).

Verder verdienden de ZHV zusters van Rotterdam Noord en Den Haag met hun helpsters uit de gehele ring wederom een woord van dank voor hun hulp bij het versterken van de inwendige mens en het verzorgen van de kleine kinderen, hetgeen de rust in de zaal zeer ten goede

kwam; de priesterschapeleiders in Den Haag en Rotterdam voor het verrichten van de deur- en zaalwachtdiensten en vele anderen die op enigerlei wijze hun steentje hadden bijgedragen.

Maandag 4 november werd in het Kerkgebouw te Amsterdam ten behoeve van de leden uit Amsterdam en omgeving en van de zending, die niet in staat zijn de conferenties in Den Haag en Rotterdam te bezoeken, een extra vergadering gehouden, bij welke gelegenheid het woord werd gevoerd door broeder en zuster Sperry en de zondagsschool film nogmaals werd vertoond. Een laatste woord van dank aan de Nederlandse Zending voor haar steun met het filmapparaat op alle vergaderingen is nog zeker op zijn plaats.

MUTATIES IN DE HOLLANDSE RING

Tijdens de ringconferentie op 3 november werden enige mutaties in de ring voorgesteld en door de leden goedgekeurd.

1. De VERHOGING in het Priesterschap tot Ouderling van de broeders:
Everhard H. Dengah en Anthonie van Ouwkerk uit Den Haag (Broeder van Ouwkerk werkt thans als Kerkbouwzending in Amsterdam).
2. De volgende broeders en zusters werden met een woord van dank voor hun verrichtingen uit hun functies ontheven:
Broeder Hendrikus H. Meyer uit Amsterdam West als lid van de Hoge Raad.
Broeder Tjibbertus de Vries als assistent tevens secretaris van de Ring-Zondagsschool-Superintendent.
Zuster Hazel Jackson als lid van het Ring ZHV bestuur, tevens ring-ZHV-organiste.
3. De volgende zusters werden aangesteld:
Zuster Johanna Thijsse uit Den Haag als secretaresse van de Ring Zondagsschool-Superintendent.
Zuster Johanna M. Lanen uit Rotterdam Noord, zuster Johanna Hesselaar uit Rotterdam Zuid, zuster Jisteltje Althoff uit Amsterdam Oost en zuster Johanna E. Verburg uit Den Haag als leden van het Ring-Jeugdwerkbestuur.

Wij wensen allen van harte geluk met hun roepingen en moge de Heer hun zegenen in hun werk.

**Z.H.V.-reisje
op
27 augustus
1963**

Een klein groepje zusters, dat op één der wandelingen door de mooie Oisterwijkse bossen en vennen even een korte pauze hield.

Op dinsdag 27 augustus 1963 was er een uitstapje voor de Z.H.V.-zusters van de Hollandse Ring. Het vertrek was bepaald vanuit Den Haag, waar een autobus de zusters opwachtte aan het station. Om half negen arriveerde de bus.

Iedereen was in zijn beste humeur en dat niet in 't minst door het weer, dat besloten had deze dag zijn beste beentje voor te zetten, na een reeks regendagen.

Het uitstapje stond onder de bekwame leiding van Zuster Overduin. Zij begon met haar schapjes te tellen, die allen aanwezig waren. De bus voor 50 personen was geheel bezet.

Zuster Bovet uit de gemeente Delft, vroeg een zegen over deze dag. Zuster Overduin verwelkomde de zusters en in het bijzonder Zuster Le-frandt, en gaf daarna een beknopt overzicht betreffende de reis-route. Toen begon de tocht. Het was een prima bus, met een prima chauffeur. Alles verliep vlot en spoedig waren we op weg via Gouda, Haastrecht, Oudewater, Montfoort, Ysselstein naar Lopik waar wij in de verte de T.V. en Radio-masten zagen.

In 's-Hertogenbosch aangekomen werd er een verfrissing gebruikt in het bekende restaurant „De Postzegel”. Na een korte pauze stapten wij weer in en gingen we op weg naar het mooie Oisterwijk, bekend om zijn vele vennen. De chauffeur voerde de bus langs binnenwegen door een der mooiste gedeelten van ons land, door prachtige bossen waarvan de geur de bus binnendrong, en aan de zusters uitroepen van verrukking ontlokten. In Oisterwijk aangekomen, werd in de tuin van een prachtig gelegen restaurant, het meegebrachte lunchpakket gebruikt.

De kellners zullen wel zeer verbaasd geweest zijn, dat van zo'n grote groep dames er niet één koffie bestelde, en dat nog wel in Brabant. Daarna wandelden de zusters door de bossen en langs de vennen. Onderweg werd menig bosje heide geplukt als herinnering aan deze fijne tocht.

Van de wandeling teruggekomen, ontdekten de zusters een soort auto-treintje die hen voor 50 cent langs de vennen reed, waar een dankbaar gebruik van werd gemaakt. Na terugkomst van de zusters werd het tijd om naar Baarle Nassau te gaan, het einddoel van de tocht. In Baarle Nassau kwam er een directielid van het restaurant waar we zouden eten, in de bus, en bood aan ons de bijzonderheden van Baarle Nassau te laten zien. Hij reed met de bus mee en vertelde ons door de microfoon allerlei merkwaardige dingen betreffende de grens die door dit plaatsje loopt, waardoor de ene kant van de straat Belgisch en de andere kant Hollands grondgebied is.

Na een lekker dineetje in restaurant „De Engel”, kwam het slot van de reis. Op de terugreis was de stemming onder de zusters prima, er werd gezongen en gelachen. Wat was deze dag omgevlogen. Allen hadden volop genoten en iedereen wist voor zichzelf: „Volgend jaar ga ik weer mee”!

Dit is het mooiste compliment voor de zusters van het Ring Z.H.V.-bestuur, die terug kunnen zien op een geslaagde dag.

Zusters die niet meegegaan zijn, *tot volgend jaar?*

Zuster C. Dettingmeyer,
Hollandse Ring Z.H.V. bestuurslid.

. . . en weer twee kerkbouwzendingen

Rotterdam Noord is bezig een uniek record te vestigen. Na de 4 jonge mannen, die reeds uit deze wijk op een Kerkbouwzending zijn geroepen, zijn op de ringconferentie van 3 november wederom 2 actieve jongelui van deze wijk tot Kerkbouwzending aangesteld. Zij vertrokken in de week na hun aanstelling naar hun zendingsveld: Oslo - Noorwegen.

Deze jongens zijn: Henk van Grondelle en Geert Geertsma.

Broeder Geertsma is de zoon van broeder A. Geertsma, presiderend Ouderling van de Schiedamse gemeente die deel uitmaakt van de wijk Rotterdam Noord.

Proficiat jongens en veel succes met jullie zending!

Het aantal Kerkbouwzendingen dat uit Nederland nu werkzaam is, „ergens in Europa”, werd hiermee gebracht op 16.

C O N F E R E N T I E S P R O K K E L S

(gedeelten uit toespraken, gehouden tijdens de Grote Algemene Halfjaarlijkse Conferentie te Salt Lake City op Vrijdag, Zaterdag en Zondag 4, 5 en 6 oktober 1963).

„... Het is twijfelachtig of Zijn (Christus') goddelijkheid, Zijn macht en leiderschap ooit met zulk een felheid en vasthoudendheid werden aangevallen als tegenwoordig het geval is. Nimmer in de wereldgeschiedenis heeft de gewone mens van de wereld zo de behoefte aan geloof in Goddelijk leiderschap gevoeld als hij het nu in deze verbijsterende wereld voelt. Nooit eerder was er een tijd die Hem meer nodig had dan deze tijd, waarin valse ideologiën en wetenschappelijke wonderen ons op de rand van de vernietiging brengen. Er zijn heden ten dage mannen en naties die trachten God te verdringen, Zijn godsdienst uit te bannen en deze wereld zonder God te maken.

De tegenwoordige oorlog tussen de Christus en de Antichrist is een vervulling van profetie en op zich een voorloper van het Duizendjarig Rijk”.

Hugh B. Brown

1e raadgever in het ,
Eerste Presidentschap.

„Wij zullen dan alleen geluk in onze gezinnen hebben, succes in ons werk, rechtvaardigheid in ons persoonlijk leven en het eeuwige leven in Gods tegenwoordigheid, wanneer wij leren onszelf te beheersen. Een van de voornaamste dingen in onze godsdienst is dat wij onszelf geschikt kunnen maken om met goede uitslag ons eigen leven te besturen. Ons is het priesterschap gegeven, hetgeen de bevoegdheid is om in de naam des Heren te handelen, maar dat is op zichzelf niet genoeg. Wij moeten in ons de bekwaamheid ontwikkelen om in de naam des Heren te handelen. Het een zonder het ander is van weinig waarde. Een van onze grootste Christenplichten is ons zelfdiscipline op te leggen om rechtvaardig te handelen en wij behoren veel meer bezig te zijn met ons denkvermogen te trainen... Een van de ernstigste fouten die wij kunnen maken is dat wij zo slap worden dat wij de waarheid alleen willen aannemen als ze dik besuikerd is. Wij lossen onze problemen te veel door compromissen op”.

Sterling W. Sill

Assistent van de Raad der Twaalven.

„Het is niet de taak van de godsdienst om op alle vragen omtrent God's bestuur van het heelal antwoord te geven, maar om ons de moed (door geloof) te geven om ondanks vragen waarop wij in onze tegen-

woordige staat nooit het antwoord zullen vinden, voort te gaan. . . . Een van de meest op de voorgrond tredende kenmerken van de ware Kerk is dat zij het beginsel van voortdurende openbaring door de Heilige Geest heeft. Dat is een eerste vereiste. De ware Kerk moet naar het voorbeeld van de Kerk zijn die door de Meester werd georganiseerd. De tekenen volgen hen die geloven en er moet autoriteit zijn die men zichzelf niet kan aanmatigen, doch verleend moet worden”.

Harold B. Lee

Lid van de Raad der Twaalven

„Het belangrijkste in het leven is het allereerst zoeken naar het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid. Waar moet de wereld uitzien naar het Koninkrijk Gods? Kan de wereld verklaren dat wij tot een eenheid van geloof zijn gekomen?

Gezien de honderden kerken die alle beweren de Kerk van Christus te zijn en desondanks tegenstrijdige leerstellingen verkondigen, is het dan niet duidelijk dat de mensen heen en weer worden geslingerd door elke wind der leer, zoals de apostel Paulus voorspelde? Een afval van de waarheid was voorspeld en die afval zou komen voordat de mensen naar de komst van Christus uit konden zien. Aan de vroegere apostelen werd vergund de tijd te zien dat de Kerk en het koninkrijk weer zouden worden opgericht. Deze wederoprichting heeft plaats gevonden en onze boodschap is om iedere liefhebber van de waarheid met dit wonderbaar werk en een wonder in kennis te brengen, het wonderbare werk van het terugbrengen van het eeuwige evangelie naar deze aarde door heilige afgezanten, in deze tijd van de hemel uitgezonden”.

LeGrand Richards

Lid van de Raad der Twaalven

„. . . Henry van Dyke schreef over een man die zich het woord niet kon herinneren dat hem moest redden. Volgens het verhaal vond hij geen vrede zo lang hij dat woord niet had gevonden, niet kon zeggen en het in zijn leven opnieuw in toepassing brengen. Het is een woord dat de tegenwoordige generatie niet heeft leren kennen. Het is niet verloren gegaan, want men kende het niet. Toch komen wij op onze weg naar het Koninkrijk des Hemels niet verder zonder dat woord.

Het woord is: VASTBERADENHEID. Vastberadenheid om Hem te dienen, wat er ook gebeure. Dit is het verloren woord dat niet verloren ging, doch dat velen van ons niet hebben gekend”. Dit heeft betrekking op de mens in zijn hoger wezen met betrekking tot zijn vrije wilsuiting. Deze generatie van jongeren en hun ouders zullen de sleutel vinden die de deur opent voor de oplossing van hun problemen door toepassing van dit eenvoudige doch machtige woord VASTBERADENHEID.

Zonder dat zal het Evangelie ons niet veel doen”.

S. Dilworth Young

Lid van de Eerste Raad van Zeventiger

„Is het mogelijk te veel tijd te besteden aan de dienst aan God? Deze vraag kwam bij mij op toen een jonge man mij aansprak bij het Kerkkantoor en vroeg waar die grote uitgraving voor diende. Toen ik hem vertelde dat die voor een verscheidene verdiepingen hoog Administratiegebouw voor de Kerk was, antwoordde hij: „Dat is te veel om aan godsdienst te besteden”. Ik heb mijzelf toen deze vraag voorgelegd: „Hoeveel is *te* veel? Zijn wij in deze jachtige wereld zo bezorgd om andere dingen dat wij geen tijd voor God hebben? Wij moeten bij onszelf nagaan waar onze belangstelling het meest naar uitgaat. Wij hebben ons leven, de lucht die wij inademen, ons gezicht, ons gehoor, onze spraak aan God te danken. Er was een blindgeboren dame die door de arbeid van de zendelingen tot de Kerk was toegetreden. Zij vertelde mij dat zij twee zusters had, die hun gezichtsvermogen hadden, maar zij wilde met geen van beiden ruilen, want zij had het Evangelie en een getuigenis van zijn goddelijkheid, maar zij konden dat niet zien. Welke prijs is te hoog voor de zegeningen van verhoging en wat is in deze wereld kostbaarder dan het Evangelie van Christus? In vroeger dagen waren er bekeerlingen die familie, vrienden en wereldse goederen vaarwel zeiden toen zij gedwongen werden te kiezen tussen hen en het Evangelie. Anderzijds hebben sommigen van ons, die zegeningen in overvloed hebben ontvangen, geen tijd voor God. Het zoeken naar rijkdom betekent meer voor hen en zij stellen zich daarmee tevreden. Zij zijn niet langer van God afhankelijk. Welke prijs is te hoog?

Eldred Smith

Patriarch van de Kerk

wordt vervolgd

Z.H.V. HUISBEZOEK - CONVENTIE

GEHOUDEN IN DEN HAAG OP 27 SEPTEMBER 1963

De Conventie begon om 19.45. Er waren 63 personen aanwezig. Zuster Lefrandt sprak een kort welkomstwoord. Als openingslied werd gezongen lied 193, „Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?”. Het openingsgebed werd uitgesproken door Zuster M. Overduin. Zuster Lefrandt dankte daarna de huisbezoeksters voor alles wat ze in het afgelopen jaar hebben gedaan. Zuster Jacobs nam de presentielijst op. Daarna kregen wij enkele huisbezoekerservaringen te horen. Zuster V. de Hoeven vertelde ons hoe ze ontvangen werd als huisbezoekster bij actieve leden en over de ontvangst bij inactieve leden. „Mensenkennis en geduld” worden aangekweekt bij de huisbezoeksters. Zuster Van Rosmalen vertelde ons, dat de huisbezoeksters „takt” moeten leren om met de mensen om te kunnen gaan. Zij eindigde haar toespraak met de woorden: „Dit werk is het fijnste dat er bestaat”. Toen kregen we een solozang te horen van Zuster Sigmond en Zuster

Dettingmeyer, lied no. 70 „Het moog' niet zijn naar het hooggeberg't.” Zuster Frölich nam daarna het woord. Zij sprak over de taak van de huisbezoekster, en wees ons op de plicht om voorbeelden te zijn in ons dagelijks leven. Zuster Overduin sprak over „De belangrijkheid van de les in het huisbezoek”.

Wij komen met een boodschap tot de zusters, waardoor wij soms kunnen troosten en bemoedigen.

Daarna volgde een orgel-solo door Zuster van IJzeren.

Zuster Lefrandt is niet ondankbaar over de opkomst, maar volgend jaar wil ze het aantal aanwezigen verdubbeld zien. Wij moeten hier allemaal aan mede werken. De besturen werden opgewekt om werkvergaderingen te houden en daarin alles te bespreken betreffende de Z.H.V.-vergaderingen.

„Alle zusters in uw Wijk of Gemeente moeten bezocht worden. Over de vrije zaterdag moet u zelf beslissen of u deze morgen gebruikt voor huisbezoek of niet. Volgende week krijgt u een jaarplan, u kunt dit bestuderen en eventueel volgens dit plan werken”.

Zuster Lefrandt vroeg daarna aan Zuster Bovet, Z.H.V.-Presidentie uit Delft, op het podium te komen. Met een korte speech werd haar een mooie Z.H.V. speld aangeboden, alsmede een orchidee, als waardering voor het vele werk wat zij gedaan heeft voor de Z.H.V. Zij heeft de Z.H.V. als Presidentie tien jaar trouw gediend.

President Jongkees, die intussen gearriveerd was, sprak over de Conferentie die hij pas in Malmö had bijgewoond. Hij roemde de ijver en toewijding van de werk-zendingen en wekte alle zusters op, de werkzendingen te steunen en te stimuleren. Bovenal deed hij een beroep op de moeders om mede te helpen, zodat er nog meer jongens op werk-zending kunnen gaan, want er moeten nog vele kerken worden gebouwd.

Het slotlied was lied no. 4, „Op deez'aard", waar zorgen en ellende zijn”.

Zuster Stade sprak het slotgebed uit.

Sluiting om 21.55 uur.

Hierna volgde een gezellig samenzijn, waarbij versnaperingen werden gepresenteerd. Het was een leerrijke en opbouwende avond.

Zuster E. B. Overduin,

2e Raadg. Z.H.V. Ring-Presidentschap.

D E O . O . V .

In het leven van de meeste mensen eindigt het volgen van onderwijs te vroeg. Gebruik daarom de O.O.V. als aanvulling om het leren voort te zetten.

„De heerlijkheid Gods is Intelligentie”; ga door met leren.

Een bekend onderwijsman heeft eens gezegd: „Indien iemand volwassen wil zijn, moet hij drie dingen doen: ten eerste de gulden leefregel volgen,

ten tweede zijn talenten ontdekken en die ontwikkelen, en ten derde steeds voortgaan met leren”. Alle Heiligen der Laatste Dagen behoren deze drie dingen te doen en de O.O.V. maakt dit mogelijk. Ga dus naar de O.O.V. Dat is niet zo maar een suggestie, evenmin een bevel, maar het is verstandig het te doen indien ge maatschappelijk, geestelijk en intellectueel wenst te groeien.

Onze sportmensen vertellen het ons wel. Prettige ervaringen, gelijk vele dingen die de moeite waard zijn, zijn waardevoller wanneer men die met anderen kan delen.

Wanneer wij ophouden met spelen, verslapt onze geest en wij worden minder vitaal. In ontspanning hebben wij een middel onszelf te zijn, wat in ons plichtmatig dagelijks leven vaak onmogelijk is.

De hoofdbesturen van de O.O.V. besteden een groot deel van hun tijd aan het beramen van het grote O.O.V.-programma. Vele uren van gebed, plannen maken, studeren en schrijven zijn er mee gemoeid. Voordat enig handboek wordt geschreven, heeft er eerst een onderzoek bij de verschillende leeftijdsgroepen van twaalf tot honderd jaar plaats, om achter hun noden en wensen te komen. De onderwerpen worden zo gekozen dat zij aan de tijdsomstandigheden zijn aangepast. Daarna wordt het gehele terrein van de Kerk nagegaan om de juiste persoon te vinden die de lessen kan schrijven. Nadat die geschreven zijn, bekijkt het Comité voor Publicaties elk woord en elke gedachte om er zeker van te zijn dat het geschrevene in elk opzicht aan de evangelieleer beantwoordt. Veranderingen worden zo nodig op hun voorstel aangebracht. Vervolgens worden de lessen gedrukt en in de handboeken opgenomen en over de gehele Kerk verspreid. Deze lessen behoren met enthousiasme, met ernst en op de best mogelijke manier te worden gegeven.

De O.O.V. beschikt over vele middelen voor uw gebruik om u te helpen betere leraren en leiders en volmaakter Heiligen te zijn. Schaf deze handboeken voor uw huis- en kerkbibliotheek aan. Als O.O.V. leiders moeten wij noodzakelijk bij onderwerpen als organisatie, werkwijze, onderwijzen, leiderschap en normen, op de O.O.V. handleidingen steunen. Voor de leden van de Kerk zijn deze handboeken onontbeerlijk als bronnenmateriaal. Iemand die pas gedoopt is kan spoedig aan de kerkelijke terminologie gewend raken, en zich onze idealen en de opvattingen van deze prachtige godsdienst eigen maken, indien hij deze handboeken doorleest.

De O.O.V. bibliotheek is een onmisbare, levende bron van kennis, geestelijke rijkdom en amusement. Een van de voornaamste redenen om elk jaar met de nieuwe O.O.V. handboeken bekend te raken, is dat u in de O.O.V. van meer waarde wordt naarmate u meer weet van het programma. Maak deze handboeken tot uw vrienden. Wanneer ge deze handboeken bestudeert, zult u ze niet alleen interessant vinden, maar fascinerend.

Verwerf u een volledig begrip van het O.O.V. *Zendingshandboek*. Voeg

dan de nieuwe O.O.V. *Practische Handleiding* aan uw lijst toe. Een logische rangschikking van onderwerpen in deze handleiding maakt het gemakkelijk er een te vinden. Een waardevol onderwerp in de *Handleiding voor Onderwijs* voor dit jaar is „Nieuwe Dimensies in Leiderschap”.

Indien u de inhoud van deze handleiding leest en bestudeert en in toepassing brengt, zult ge waarlijk een groot leider worden. Indien u moeilijkheden met het onderwijzen hebt en uw leerlingen eigenlijk niets opsteken, neem dan kennis van de brochure: „Zes grondbeginselen voor Goed Onderwijs”. Het is interessante lectuur en vol praktische wenken. Bekijk de handleidingen voor de verschillende leeftijdsgroepen en zie welke mogelijkheden zij bieden voor uw jonge mensen. Sla dan de activiteitenhandleiding op, die een wereld van vermaak en gezonde ontspanning opent waarin een ieder gelegenheid krijgt zijn talenten tot ontwikkeling te brengen. Wanneer u een goed boek in uw handen hebt, hebt ge een uitgezocht stuk van de wereld en wanneer u de gedachten daarin in praktijk brengt, brengt gij uzelf op hoger peil.

Zoudt ge willen leren om liederen te dirigeren? Dat kunt u doen door een programma te volgen in de interessante activiteitsbrochure „Kies een Activiteit”.

Staat u met ritme op goede voet? Geniet dan van hetgeen over ritme in het nieuwe *Muziekaanhangsel* wordt gezegd. Stelt u er belang in „fit” te blijven? De meeste jonge vrouwen zijn bezorgd om hun „lijn” en hebben maar een kleine opwekking nodig om hen in een programma belang te doen stellen dat hen sterk en tevens slank maakt. Zie de activiteit die in het Sportenkampaanhangsel wordt voorgesteld.

Hebben uw jonge mensen hulp nodig om de waarheid te vinden? Schaf u dan het boekje getiteld „De vrijheid van de Waarheid” aan. Zoudt ge een muzikale comedie op touw willen zetten? Dan is 's-Zondagmorgens bij ons thuis iets voor u. Was de laatste jeugdconferentie naar uw zin? Zie de nieuwe kleine brochure: „Laten wij een Jeugdconferentie houden”.

De juweeltjes voor de verschillende leeftijdsgroepen vormen waardevolle Kerst-of verjaarscadeautjes. Boekjes als „Hoe verleidingen te weerstaan”, „Onze eigen Stijl”. „Een apostel spreekt tot Jan en Marie”, en talloze andere werkjes zijn verkrijgbaar voor 10 Amerikaanse centen per stuk (circa 36 cent Nederlands) De lijst gereedschappen is schier eindeloos. Zij zijn in meer dan één opzicht nuttig.

Het boekje *Programma voor Meisjes* behoort in elke gemeente en wijk aanwezig te zijn. Neem de tijd om er mee op de hoogte te raken, zodat gij uw meisjes in deze Kerk tot activiteit kunt brengen. Dit pamfletje vertelt hoe ge dat moet doen. Het legt de vereisten uit, de verantwoordelijkheden, het bijhouden van verslagen, vertelt kortom de gehele geschiedenis stap voor stap.

Beperkt u niet tot slechts één hulpmiddel in dit O.O.V. programma. Alle

hulp die u kunt krijgen om een O.O.V. te organiseren en te leiden, zult u ook nodig hebben. WAAROM HEBBEN WIJ EEN O.O.V.?

1. Omdat de Heer, door Zijn profeten, ons heeft aangeraden om een O.O.V. te houden om de mensen te zegenen en Zijn koninkrijk op te bouwen.
2. Omdat er jonge en niet meer zo jonge mensen zijn die het nodig hebben om:
Geliefd te worden
Onderwezen te worden
Geleid te worden
Geinspireerd te worden.
3. Omdat er volwassenen en „tieners” zijn die
Geestelijke groei
Vriendschap
Ontspanning
Activiteit
nodig hebben.

Ouders zijn in de O.O.V. evenzeer nodig als goede leiders. Wanneer ouders aan de O.O.V. medewerken, wordt het een familieaangelegenheid.

Toegewijde, ernstige leiders worden gezegend wanneer zij aan het mooie O.O.V. programma deelnemen. Handleidingen, films, aanschouwelijk onderricht en toegewijde leiders zijn de instrumenten waarmee het grote werk des Heren tot stand wordt gebracht.

G E D A C H T E N V A N A N D E R E N

Wanneer een piano verplaatst moet worden zijn er te veel mensen die het tabouretje willen dragen.

Indien je geen ster kunt zijn, behoef je daarom nog geen wolk te wezen. Sommige mensen hebben honderd en een redenen waarom zij niet kunnen doen wat zij willen doen, terwijl alles wat zij behoeven maar één reden is waarom zij het wel kunnen.

Niemand heeft ooit zijn ogen bedorven door de dingen van de lichtste kant te bekijken.

De kleinste goede daad is beter dan het grootste goede voornemen.

Improvement Era.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN.

AMERSFOORT

- Hollander, Abraham; 19 sept. 1963
Hollander, Mathey, Annyta Beatrice; 19 sept. 1963
Hollander, Roy Willem; 19 sept. 1963
Hollander, Annyta Berendina; 19 sept. 1963
Hollander, Beatrice Osiri Nelia; 19 sept. 1963
Hollander, Joan; 19 sept. 1963

BRUSSEL

- Verbist-Ghysens, Germaine Augustine Maria; 27 sept. 1963
Verbist, Remy Marcel Mathieu; 27 sept. 1963
Van Uytbergen, Emilienne Charlotte Jeanne; 28 sept. 1963
Schellekens, Josiane Jeanne Marie; 28 sept. 1963

DORDRECHT

- Van Herwaarden-Oemi, Theresia; 4 okt. 1963
Belfroy, Johnny; 4 okt. 1963
Belfroy-Van Herwaarden, Armalya Cornelia; 4 okt. 1963
Isaak, Wouter Leopold; 4 okt. 1963

ENSCHEDE

- Spinkelink, Alberdina Hendrika; 18 okt. 1963
Caudron, Marianne; 18 okt. 1963
Kabel, August; 8 juni 1963

GENT

- Van Ekerschot-van Mol, Augusta Georgina; 27 sept. 1963

GOUDA

- Kool, Theo Jan; 6 okt. 1963
Blom, Leo Adrianus; 17 okt. 1963
Blom-Blijenberg, Johanna Maria; 17 okt. 1963

GRONINGEN

- Van Ommen Scheeweisz, Rosalie Maria Magdalena; 24 okt. 1963

UTRECHT

- Hoencamp, Leendert; 15 okt. 1963
Hoencamp, Johannes Gerardus; 15 okt. 1963
Van Maanen-Okkels, Hermina; 24 okt. 1963

ZWOLLE

- Van Zon-van Es, Willy; 25 okt. 1963

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

AMSTERDAM - WEST

- Bosman, Theodorus Johannes Franciscus; 15 okt. 1963
Bosman-Tammer, Joanna Hubertina; 15 okt. 1963
Bosman, Liesbeth Monique; 15 okt. 1963
Butteling, Albertina Laura; 15 okt. 1963
Steevensz, Antoine Philip Arthur; 15 okt. 1963

DEN HAAG

- Thyssen-Verkerk, Martijntje; 19 sept. 1963
Peters Helmig, Geesje; 3 okt. 1963

HILVERSUM

- De Vroom-Velthuijzen, Johanna Maria; 4 okt. 1963

ROTTERDAM - NOORD

- Spruit Bleeker, Maximiliaan Adriaan; 25 sept. 1963

De Ru-van Wijkvliet, Alberta Reina; 25 sept. 1963

Reiche, Louis; 25 sept. 1963

Maljers, Josephus; 4 okt. 1963

Maljers-St. Maartensdijk, Johanna Elisabeth; 4 okt. 1963

Loeve, Lucas Johannes; 4 okt. 1963

Loeve, Antonius Adriaan Cornelis; 4 okt. 1963

Bulk, Maria; 9 okt. 1963

ROTTERDAM - ZUID

Janssen - Rolfes, Jacoba Maria; 4 okt. 1963

Janssen, Theodora Lodewicka; 4 okt. 1963

Benus, Augustina Louisa; 1 okt. 1963

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

AMERSFOORT

De Vries, Johan Willy; 18 aug. 1963 tot diaken

ANTWERPEN

Van der Vloedt, Charles René; 8 sept. 1963 tot diaken

APELDOORN

Visser, Lucas Reinier; 14 juli 1963 tot leraar

Stevens, Bertus; 8 sept. 1963 tot diaken

Hijmensen, Heimen Marinus; 8 sept. 1963 tot leraar

DEVENTER

Schuit, Johan; 26 mei 1963 tot leraar

NIJMEGEN

Overvliet, Manta; 18 aug. 1963 tot leraar

UTRECHT

Dubois, Pouwel; 15 sept. 1963 tot priester

Van Damme, Johan; 11 aug. tot leraar.

INGEZEGEND

AMERSFOORT

Hollander, Harry; 6 okt. 1963

Hollander, Adriaan; 6 okt. 1963

Hollander, Max Walter; 6 okt. 1963

APELDOORN

Storm, Stoffina Wilhelmina; 1 sept. 1963

Storm, Cornelia Wilhelmina; 1 sept. 1963

De Lannoy, Esther Angela; 1 sept. 1963

ARNHEM

Gieling, Ferny Deborah Desiree; 6 okt. 1963

UTRECHT

Snickers, Marcel; 4 aug. 1963

Snickers, Catharina Yvonne; 4 aug. 1963

Snickers, Yvonne Catharina; 4 aug. 1963

OVERLEDEN

ARNHEM

Van de Blaak, Anthonie; 16 jan. 1963

GEHUWD

ENSCHEDÉ

Van Handenhove, Jane en Koller, Rudolf Werner; 30 aug. 1963

MAARLEM

Veenstra, Jan en Oosterhof, Veronica Marie; 20 sept. 1963

OVERGEPLAATST

Kranendonk, Donald; van Noord-Zone naar Utrecht

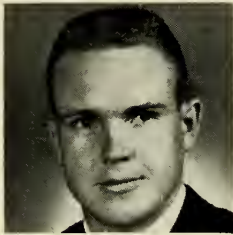
Jones, Clark; van Apeldoorn naar Utrecht

Dallinga, Dennis; van Deventer naar Brussel
Dugger, James; van Hilversum naar Apeldoorn
Van Leeuwen, Anthony; van Utrecht naar Hilversum
Moyer, James E.; van Brussel naar Noord-Zone
Teuscher, Gary; van Amsterdam Oost naar Schiedam
Swaner, Roger; van Amsterdam Oost naar Gent
Anderson, Jay; van Amsterdam Oost naar Utrecht
Sharbaugh, Michael; van Almelo naar Deventer
Anderson, Howard; van Gent naar Almelo
Van Dijk, Gerald; van Utrecht naar Amsterdam Oost
Pontius, David; van Utrecht naar Amsterdam Oost
Beckstrand, Linford; van Schiedam naar Amsterdam Oost
Van Rij, Otto; van Amsterdam Zuid naar Amsterdam West
Clawson, Larry; van Zeist naar Arnhem
Hardy, Richard; van Amsterdam Oost naar Hilversum
Weeks, Richard; van Hilversum naar Rotterdam Zuid
Klomp, Gerard; van Zendingsschool naar Leiden
Johnson, Robert; van Zendingsschool naar Vlaardingen
Visser, Michael; van Zendingsschool naar Amsterdam Oost
Tanner, David; van Zendingsschool naar Utrecht
Hacking, Thomas; van Zendingsschool naar Den Haag-Noord
Alkema, Kenneth; van Zendingsschool naar Den Haag-Zuid
Mangelson, Maynard P.; van Zendingsschool naar Zeist
Upham, Dwain; van Zendingsschool naar Rotterdam-Noord
Porter, Brent; van Noord-Zone naar Oostende
Christensen, Culley; van Vlaardingen naar Noord-Oost-Zone
Zylstra, Albert; van Gent naar Noord Zone
Overduyn, Richard; van Amsterdam Oost naar Gent
Rollins, David; van IJmuiden naar Oostende
Beckstrand, Orrin; van Amsterdam West naar IJmuiden
Callister, Richard; van Den Haag Noord naar Utrecht
Dunn, Jon; van Den Haag Noord naar Amsterdam Oost.
Steffensen, Merelda; van Utrecht naar Hoofdkantoor
Kikkert, Irene; van Utrecht naar Eindhoven
Day, Katherine; van Zendingsschool naar Eindhoven
Visser, Richard; van Leiden naar Leeuwarden
Van Alfen, Neal Kay; van Belgische Zone naar Den Haag noord
De Leeuw, Milton; van Antwerpen naar Belgische Zone
Hathaway, Denton; van Den Haag Zuid naar Antwerpen
McDonald, Wayne; van Eindhoven naar Utrecht
Hennefer, Stephen; van Zeist naar Den Haag Zuid
Jeppson, Bryce; van Noord-Oost Zone naar Eindhoven
Lasson, Richard; van Rotterdam Noord naar Centrale Zone
Hart, Auke; van Centrale Zone naar Zeist
King, David; van Amsterdam Oost naar Zuid Zone
Peterson, Harold; van Gent naar Amsterdam Oost
Markham, Philip; van Rotterdam Noord naar Noord-Oost Zone
Pace, John; van Amsterdam Oost naar Rotterdam Noord
Nelson, Merrill; van Enschede naar Amsterdam Oost
Stephens, Gary; van Amersfoort naar Alkmaar
Dalebout, Dennis; van Den Haag Zuid naar Amersfoort
Overdiek, Martinus; van Den Haag Zuid naar Den Haag Noord
Van Leeuwen, Anthonie; van Hilversum naar Hoofdkantoor
Randall, Harry; van Gent naar Hilversum.
Van der Meyden, Jaycee; van Groningen naar Arnhem

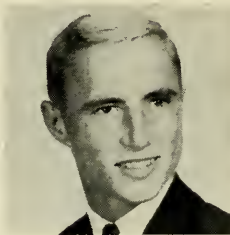
Meenderink, Kenneth; van Arnhem naar Groningen.
Van Sweeden, Robert; van Den Haag Noord naar Enschede

AANGEKOMEN

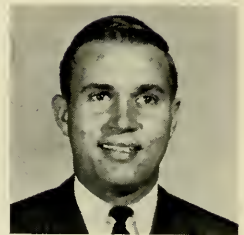
Van der Veur, Frederik; van Salt Lake City, Utah
Van der Veur, Maria; van Salt Lake City, Utah
Upham, Dwain William; van Lubbock, Texas.
Alkema, Kenneth Lee; van Ogden, Utah
Tanner, David Merlynn; van Payson, Utah
Klomp, Gerard Robert Wallace; van Twin Falls, Idaho
Visser, Michael Kent; van Sandy, Utah
Hacking, Thomas William; van Blanding, Utah
Johnson, Robert Ivan; van Idaho Falls, Idaho
Mangelson, Maynard P.; van Levan, Utah
Day, Katherine Alisyn; van Salt Lake City, Utah

Dwain W. Upham

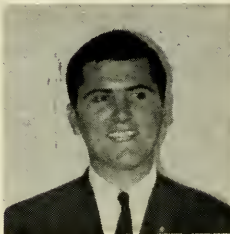
Kenneth L. Alkema

David M. Tanner

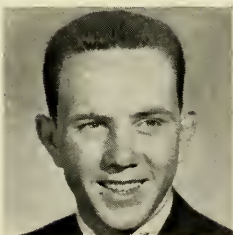
Gerard R. Klomp

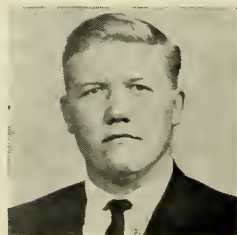
Michael K. Visser

Thomas W. Hacking

Robert I. Johnson

M. P. Mangelson

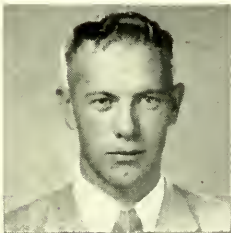
Frederik v. d. Veur
Maria v. d. Veur

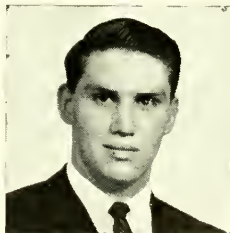
Katherine A. Day

VERTROKKEN

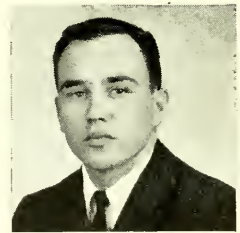
- Cheney, Richard Wayne; aangekomen 18 april 1961, vertrokken 18 okt. 1963. Werkzaam geweest: Amsterdam, Gent, Bennekom, Zeist, Deventer, Utrecht
- Sneddon, David Brown; aangekomen 18 april 1961, vertrokken 18 okt. 1963: werkzaam geweest: Rotterdam, Amsterdam, Leiden, Nijmegen, Groningen, Centrale Zone, Antwerpen, Den Haag
- Sundin, David Ray; aangekomen 18 april 1961, vertrokken 18 okt. 1963. werkzaam geweest: Amsterdam, Nijmegen, Leeuwarden, Oostende, IJmuiden, Gouda, Arnhem
- Davey, Charles Snelgrove; aangekomen 3 mei 1961, vertrokken 2 nov. 1963. Werkzaam geweest: Eindhoven, Enschede, Harlingen, Zeist, Alkmaar, Oost Zone, Belgische Zone, Amsterdam West, Noord Zone.
- Mayo, Harry Charles; aangekomen 3 mei 1961, vertrokken 2 nov. 1963. Werkzaam geweest: Utrecht, Hoofdkantoor, Den Haag, Groningen, Dordrecht, Amsterdam, Gent.
- Thurgood, Jim Alvin; aangekomen 3 mei 1961, vertrokken 2 nov. 1963. werkzaam geweest: Tilburg, Almelo, Hoofdkantoor, Amsterdam, Schiedam, Antwerpen, Alkmaar
- Niederhauser, Jerry Lee; aangekomen: 3 mei 1961, vertrokken 2 nov. 1963. Werkzaam geweest: Haarlem, Hengelo, Zeist, Oostende, Gent, Noord-Oost Zone, Groningen, Zuid Zone
- John Theodore en Mary Antonia Coomans; aangekomen 25 okt. 1961, vertrokken 25 okt. 1963. Werkzaam geweest: Rotterdam, Antwerpen, België

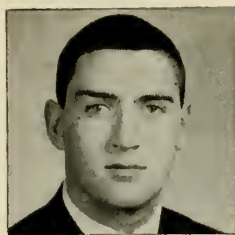
Richard W. Cheney

David B. Sneddon

David R. Sundin

Charles S. Davey

Harry C. Mayo

Jim A. Thurgood

J. L. Niederhauser

Maria A. Coomans

John T. Coomans

G E D A C H T E N V A N A N D E R E N

De heldin is de vrouw die in de wereld een groot licht ontsteekt, die vlammeende toortsen in de donkere straten van het leven plaatst om de mensen te doen zien.

De heilige is zij die door de donkere paden van de wereld gaat, zelf een licht zijnde.

Felix Adler

De stille, serene schoonheid van een heilig leven is, naast de macht van God, de grootste invloed in de wereld.

Pascal

Tobben is de rente die ge betaalt op moeilijkheden voordat ge ze krijgt.
Improvement Era